

Господинъ Слончо и госпожа Камилана.

Г-нъ Слончо. Трѣбва да благодаримъ Бога, Камилано, за дѣто е ималъ грижата да ни събере заедно. Вѣрвамъ, че всѣки, който ни види днесъ, истински ще ни завиди. Ти — никой не отрича — си най-голѣмата птица на свѣта, па и отъ мене (да не ми сж уроки!) кой е по едъръ? Право! Тѣкмо сме си lika-прилика.

Г-жа Камилана. Много право говоришъ, драгий ми Слончо! Но само съ това ли Богъ показва, че ни обича? А ми я погледни, че тукъ, кждѣто живѣемъ ний, какво е топло! Тукъ никога не става зима, никога снѣгъ не пада; а знаешъ ли сега какъвъ студъ е по сѣвернитѣ страни?
